

skulde være født Formand, var den, at ingen anden Købstad havde den Bestemmelse, at Sundhedskommissionen selv valgte sin Formand. Nu er det jo en ganske ejendommelig Motivering, men den er ogsaa forkert, thi der findes andre Købstæder, hvor Sundhedskommissionens Formand er valgt. Dernæst anfører Ministeriet som Motiv, at man anser det for rigtigt, at Politimesteren, naar han bor i Byen, er Formand for Sundhedskommissionen, men nu er der det ejendommelige ved det, at Politimesteren i Nakskov slet ikke bor i Nakskov By, men bor flere Mil udenfor Byen og slet ikke har nogen Føling med Byen paa dette Omraade. Justitsministeriets Motiver til at afvise vort Ønske om selv at vælge Formanden for Sundhedskommissionen er altsaa intet værd, de har ikke noget med Virkeligheden at gøre. Det forekommer mig, at den højtærede Justitsminister, som jo tidligere har tilhørt et andet Parti end det, han nu tilhører, skulde se at ryste sine gamle konservative Opfattelser af sig under sin Administration af Justitsministeriet og holde paa Venstres gamle Programpunkt om det kommunale Selvstyre. Vi har i Nakskov været ganske enige om den Form, der ønskedes, men Ministeriet har, som sagt, ikke ment, vi kunde faa den. Resultatet bliver saa, at der ikke kommer nogen ny Sundhedsvedtægt i Nakskov, saa længe den nuværende Regering sidder, men der sker vel heller ingen store Ulykker af den Grund.

Dernæst vil jeg gerne henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa en Del Ting, der staar i Forbindelse med Skolen uden dog direkte at sortere under Skolen. Vi har hjemme hos os gjort den Erfaring for nogle Aar siden, at det er en meget kostbar Historie, naar det gaar Børn ilde, saa de kommer ind under Værgeraadet; en Del af disse Værgeraadsbørn er det desværre gaaet galt senere. Vi har tænkt meget over, hvorledes vi kunde gavne disse Børn og hindre, at de kom ind under Politiets Forsorg, ved at vi selv skabte en Børneforsorg. Vi er standset ved at etablere et Udvalg, som har Indseende med alle Børn i Byen, ikke blot Plejebørn, Børn fødte udenfor Ægteskab, Enkebørn o. s. v., men i Virkeligheden alle Børn. Det er et Udvalg, der hviler paa Frivillighedens Grund, men som hidtil har vist sig at udrette særdeles meget. Siden dets Oprettelse har der praktisk talt ikke været nogen Værgeraadssag for i Nakskov. Det synes, som om Udvalget ved Henvendelse til Forældrene, naar der er et eller andet Barn, det synes at være galt med, eller naar det

gælder om at skaffe Barnet Hjælpemidler paa en eller anden Maade, har Evnen til at kunne overflødiggøre Værgeraadet. Vi har naturligvis i Kommunen maattet stille forskellige Hjælpemidler til Raadighed for dette Barneforsorgsudvalg; disse Hjælpemidler har man ogsaa anvendt andre Steder, men dog vistnok i ringere Udstrækning; Asyl, Vuggestuer, Børnehjem, Optagelseshjem, Fridshjem, Børnebespisning o. s. v. anvendes i ret stor Udstrækning hos os. Men disse Foranstaltninger er meget kostbare, og jeg er bange for, at det vil være svært for vor Kommune vedblivende at bære disse Udgifter. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Undervisningsminister, at han ser med Velvillie paa det, naar vi fremsender Andragende til Finansudvalget eller til Ministeren om at faa Understøttelse til disse af os oprettede Foretagender. Jeg tror, det vilde være meget heldigt, om man kunde faa slaaet fast, at den Fremgangsmaade, vi har benyttet med Hensyn til forebyggende Børneforsorg, er at foretrække for den, der fører gennem Værgeraadet til kostbare Opdragelsesanstalter, som ikke altid fører til Maalet.

Jeg vil endvidere spørge den højtærede Undervisningsminister, om han kunde tænke sig at søge optaget et Beløb paa Finansloven til Støtte for de Kommuner, der ansætter Skolelæge og Skoletandlæge. Det er en given Ting, at der i vore Skoler kommer mange Børn, der lider af smitsomme Sygdomme, som man ikke er i Stand til at konstatere, fordi der ingen Undersøgelse finder Sted. De syge Børn, der saaledes bevæger sig mellem de sunde, vil i saare mange Tilfælde komme til at smitte de sunde Børn, og nu er det dog ganske givet, at naar Lovgivningen tvinger Forældrene til at sende deres Børn i en Skole, saa har man ogsaa Forpligtelse til at sørge for, at de sunde Børn, der kommer i Skole, ikke udsættes for Smitte af dem, der ikke er sunde. Den Sygdom, der vistnok i allerhøjeste Grad er Smittefare for mellem vore Skolebørn, er Tuberkulosen. Der er ingen Tvivl om, at der spredes saa megen Tuberkulose gennem Skolerne, at det, hvis man kunde undgaa dette Onde, ikke vilde være saa længe, forinden man kunde spare Sanatorier og de andre Foranstaltninger, som foretages for at hjælpe de tuberkuløse.

Hos os er det ordnet saaledes, at vor Skolelæge undersøger Børnene 4 Gange om Aaret, og de mistænkelige Individuer, de Børn, der har Disposition til Tuberkulose eller andre smitsomme Sygdomme, tages straks ud af Skolen og anbringes i en Fri-